

[Victor Gram.]

ulovlig rutinekørsel blandt trafikanter, som har ret til at gå ud fra, at medtrafikanterne har i hvert fald en del rutine i at behandle et motorkøretøj i færdslen.

Jeg er godt klar over, at det, der har vakt irritation, er, at nogle kørelærere tvinger eleverne til at tage flere timer end nødvendigt ved kun at optage elever på kursus af et bestemt antal timers varighed eller til et bestemt samlet beløb, og jeg er ganske enig i, at en sådan fremgangsmåde ikke bør tolereres. Jeg vil også gerne være med til at gennemføre passende foranstaltninger, der kan forhindre, at dette system fortsætter, ligesom jeg har forstået, Dansk Kørelærer-Union gerne vil være med til at bremse denne uskik. Mindretallets forslag vil imidlertid ikke have nogen indflydelse på forholdet, og jeg håber derfor, flertalsforslaget vil blive vedtaget.

Endelig må jeg stærkt beklage, at det ikke i udvalget lykkedes at skabe flertal for lovforslagets løsning af forholdet mellem drosker og lillebiler. Det er en usædvanlig situation, at et regeringsparti stiller et mindretalsforslag, og det er heller ikke uden betænkelighed, vi gør det, men jeg vil finde det endnu mere betænkeligt, om det ikke lykkes at gennemføre en holdbar ordning i dette spørgsmål. I de senere års behandling af færdselsproblemer i det høje ting har disse problemer ikke været betragtet udfra politisk synsvinkel, lige så lidt som vi gør det i dag. Det centrale i dette lovforslag er at skabe grundlag for den størst mulige sikkerhed i færdslen under de givne vilkår, og afvigende opfattelser gør sig her gældende på tværs af partiliniere. Vi betragter altså ikke sagen udfra en politisk synsvinkel, men for en ordens skyld skal jeg understrege, at uanset forslagets skæbne vil det ikke få politiske konsekvenser; vi har blot ønsket i et ændringsforslag at understrege den betydning, vi lægger i en fornuftig løsning af dette vidtrækkende problem.

Om selve sagens indhold vil jeg gerne fremsætte følgende bemærkninger. Vi er af den opfattelse, at den gamle strid mellem drosker og lillebiler er uholdbar, og at man for at løse problemet må tage ondet ved dets rod, og ondets rod er, at der eksisterer to forskellige ordninger for samme erhverv. Det er let nok at give lillebiler fri hyreret;

det er bare ingen løsning, men indeholder tværtimod stor fare for, at striden bliver større. Det gælder derimod om at finde frem til faste og ensartede rammer for erhvervet som helhed. I vort ændringsforslag accepterer vi fri hyreret for lillebiler, men under den forudsætning, at der gives kommunalbestyrelserne adgang til at gennemføre en antalsbegrænsning, således som forholdet er for drosker. Får kommunalbestyrelserne ikke denne adgang, går spillet videre; erfaringerne fra Oslo og Stockholm, hvor man har måttet gennemføre en adgangs begrænsning, viser det. For de nuværende lillebiler vil flertallets forslag antagelig være en øjeblikkelig fordel, men hvor længe? Jeg er alvorligt bange for, at lillebilerne hurtigt vil opdage, at det var en Pyrrhussejr for dem. Med de lempelser, der er foreslået, må det påregnes, at et stort antal nye lillebiler melder sig på markedet i den kommende tid; det vil være et resultat, som hverken lillebiler, drosker eller publikum vil være tjent med.

Formanden for Odense Taxa har overfor udvalget oplyst, at man i Odense har prøvet en frivillig sammenslutning af drosker og lillebiler; resultatet er blevet et stort antal lillebiler. Allerede nu er forholdet det, at mange vognmænd har afskediget deres chauffører og selv kører fra 10 formiddag til 2 nat. Hvor megen sikkerhed for færdslen og for publikum ligger der i et sådant forhold? Må jeg videre pege på, at Taxa i København med 350 vogne beskæftiger ca. 2 200 organiserede chauffører, medens de 750 lillebiler beskæftiger ca. 300 organiserede chauffører. De betingelser, Taxa får under flertallets forslag, vil ikke kunne undgå at medføre betydelig arbejdsløshed blandt chaufførerne; selv lillebilerne vil efter min opfattelse blive tvunget til yderligere at spare arbejdskraft, hvis de skal redde sig igennem under den stigende konkurrence. Det er udfra disse betragtninger, jeg finder det særdeles betænkeligt, om flertallets forslag bliver lov, og jeg vil derfor stærkt anbefale tingets ærede medlemmer at tænke denne sag alvorligt igennem, før endelig stilling tages.

Jeg har bemærket, at det ærede medlem hr. Weikop har stillet et ændringsforslag til samme paragraf. Jeg må indrømme, at jeg ikke på nuværende tidspunkt er i stand